

IZKRVAVEL JE Z VRSTNIKI

PAVLA HRIBOVŠEK KREMŽAR

Junij je mesec junakov, je mesec mučen-
cev, pa je tudi mesec spominov.

Do danes ni prešeta nepregledna vrsta
useb, ki so jih pomorili komunisti od prvih
pričetkov revolucije pa do množičnih povoj-
nih pobojev in likvidacij v letih, ko so
utrjevali svojo totalitarno oblast.

Tudi moja družina, družina moje mla-
dosti, ni bila izjema. En brat je padel kot
domobranec, drugega, Ivana, ki je bil
najstarejši in nam je po svojih močeh
nadomeščal rajnega očeta, so umorili po
vojni neznanu kje skupaj z drugimi domo-
branci.

Ob spominu na te pomorne junake mi
vstaja pred oči podoba — brata.

Ni bilo lahko življenje mladega Ivana,
ki ga je Bog obdaril z darom pesništva.
Trinajstletnega je močno prizadela dolga
očetova bolezen in smrt. Čutil je, da je zdaj
on odgovoren za družino. Ta čut odgovor-
nosti mu je pomagal, da je bitreje dozorel
in da so tudi njegove pesmi dosegle nena-
vadno globino. Kako je potreboval sredi
negotovih, budih časov očetove bližine in
pomoči, je izpovedal v pesmi: Na očetovem
grobu:

"Prišel sem oče. Davno uležana je
zemlja že nad tvojimi kostmi.

Beseda bedna, v kamenje vklesana, je
nema priča, da si tukaj ti.

O kdo je stopil kakor mrak med naju,
kdo motne nama oslepil je oči?

Ti toneš vase v večnostnem sijaju,
jaz lastni smisel iščem brez moči.

O vstani, vstani oče, iz gomile."

Ko smo se v letu 1941 pripravljali na
velikonočne praznike, so pribumela
nemška letala nad našo deželo in odurgla
prve bombe. Pričela se je vojna in z njo vse
njene grozote. Slovenijo so zasedli tujci.
Ukinili so nam slovenske šole, izgnali du-
hovnike, izseljevali naše družine in v njibo-
ve domove naseljevali tujce.

Pričunjala se je trnjeva pot slovenskega
naroda.

Nemci nam niso dovolili srednjih šol,
zato je bilo treba v šolo na Koroško in na
Dunaj. Brat France je bil že v poklican v
nemško vojsko, Ivan pa je bil zaradi slabe-
ga srca začasno oproščen. Na Dunaju je
doživljal razočaranja. Razlika med njego-
vimi ideali in tamkajšnje družbo pa slutnja
pribodnosti sta mu povzročali budo tesno-
bo.

Čas je neizprosno tekel naprej. Nad
našim narodom je sredi sovražne okupacije
zaditajala z usó silo, z vsem sovraštvom,
komunistična revolucija. Umirali so nedolž-
ni ljudje, samo zato, ker so bili verni in
pošteni, ker so obranjali zvestobo Bogu in
narodu. Kdo je pobijal? Na eni strani Nemci,
ki so pobijali talce in pošiljali naše fante na
tuje fronte. Na drugi so morili tisti Slovenci,
ki so videli v brezbožnem komunizmu ugod-
no pot za dosego popolne oblasti. Kdor se jim
ne pridruži, ga čaka smrt.

Veliko število fantov in mož se je pričelo
zbirati v Vaške straže in domobranci. Tako
tudi brata: France, ki je dezertiral iz
nemške vojske, ter Ivan. Ti fantje niso bili
poklicni vojaki. Iz ljubezni do naroda, da
bi obranili vero in dom, so prijeli za orožje.
Niso sovražili zaslepljenih bratov, sovražita
ni bilo v njihovih srcih. Naslednje pesnikove
besede izražajo misli in čutenje večine
domobrancev. Takole je pisal:

"Jaz nimam nobene skrbi, kaj bo z
mami. Tudi če pride do najhujšega, - kar pa

najbrž ne bo, vsaj upanje imam do zadnje-
ga — me ne bo strah (in upam, da mno-
gih drugih tudi ne), saj se ne more zgo-
diti nič takega, kar bi nas uničilo popolno-
ma ali nas umazalo za zmeraj. Če bo že
tako treba, vsaj zavest bom ohranil, da
nisem bil izdajalec, ki je po mojem mnenju
najprej tisti, ki se laže, da se bori za
svobodo, pa mu gre le za dosego oblasti in
revolucijo."

Razmere so se slabšale, bližal se je
konec vojne in z njim negotovost glede naše
pribodnosti. Padel je brat France, star ena-
indvajset let. Kako je to prizadelo Ivana,
izpove takole:

"Zase sem odločen kot prej: rajši častno
umreti, častno pasti, kot izdati samo za
trenutek pošteno in pravično stvar. Vem in
vidim, da so povsod ljudje, ki bodo delali
na račun naše krvi svoje kupčije, toda te
moram samo zaničevati, moje odločnosti
pa ne bodo spremenili

Odkar mi je padel brat, me obhaja
čudna misel, da bo z menoj nas rod
izumrl. Zdaj približno vem, kaj je to
pomenilo včasih rodovom tako izumiranje
in vem tudi, da sem bolj povezan z rodom,
kakor si ponavadi predstavljamo. Pa kakor-
koli naj že bo, življenje ni absolutna
dobrina, ne življenje rodu, najmanj pa
življenje posameznika. Naučil sem se iskren-
no moliti: **Fiat voluntas Tuae!**"

Tako predan pa osebno in pesniško čist
je odbijal tudi on na neznanu pot, s katere
ni bilo vrnitve. Nam so ostale le pesmi in
pisma; ki po toliko letih izpričujejo njegovo
izjemno duhovno podobo, izpričujejo pa
tudi vso tragiko mladega slovenskega pesni-
ka, ki je izkrmavel skupaj s svojimi vrstniki,
ponižan od lastnih rojakov.

Bil je eden od tisočev. Pomorjenih in
zamolčanih Slovencev. Bog mu je dal dar
besede in milost, da je v pesmih in pismih
povedal to, kar je čutila večina njih, ki
skupaj z njim počivajo nepokopani sredi
slovenskih gozdov.

Pol stoletja so se njihovim morilci trudili,
da ne bi ostala za njihovimi žrtvami nobe-
na sled in da bi izginil nanje sleherni
spomin. Ni se jim posrečilo. Spomin na
njihovo žrtev je živ in bo živ, ker je
spominjanje del zdrave človekove narave.
Spominjanje pa je tudi dejanje pravičnosti.
Dolžnost obranjanja resnice se ne izčrpa v
enem rodu, temveč prebaja od staršev na
sinove, na hčere in na vnuke kot del velike-
ga družinskega in zgodovinskega izročila.
Spomin na junake in na mučence je kakor
svetinja, katero naj starši s ponosom preda-
jajo otrokom. Otroci pa naj to svetinjo bra-
nijo in jo predajajo naprej s spoštovanjem in
s hvaležnostjo, da jim je naklonil Bog tako
družino in take prednike.

Cerkev je pred kratkim postavila na
oltar kot mučence žrtve komunistične revo-
lucije v Španiji. S tem je zagotovila spomin
na osebno veličino pričevalcev pa tudi na
dobo preganjanja in zvestobe. Bog daj, da
bi iz našega spomina nekoč, morda prav
kmalu, pognali podobni sadovi.

Junij je mesec spomina pa tudi molitve
in odpustanja. Tudi mi govorimo: "Fiat
voluntas tua", ko dan za dnem molimo,
naj se zgodi božja volja, tako v nebesih,
kakor na naši ubogi, okrvavljeni zemlji. Na
ta način prosimo tudi za milost spreobr-
jenja tistim, ki so storili nam in našim
dragim neizmerno krivico. Zato vemo kaj
pomeni, ko rečemo Gospodu: "...odpusti
nam, kakor tudi mi odpustamo..." S tem
storimo to, kar naši dragi rajni pričakujejo
od nas.

12 let samostojne države Slovenije

Samostojna država Slovenija letos praz-
nuje 12-letnico. Tudi mi v Buenos Airesu
bomo slovesno praznovali to obletnico.
Spomnili se bomo navdušenja, ki je preve-
valo Slovence, ko so z zastavami in napisi,
v narodnih nošah šli po Floridi iz katedrale,
kjer so imeli zahvalno mašo, do spomenika
generalu San Martinu, kjer so položili vene-
c in je inž. Jernej Dobovšek nagovoril
množico. Veliko nas je bilo v Sloveniji na
svetovnem slovenskem kongresu, kjer smo
od blizu spremljali osamosvojitve. V spo-
min si priključimo tiste dni:

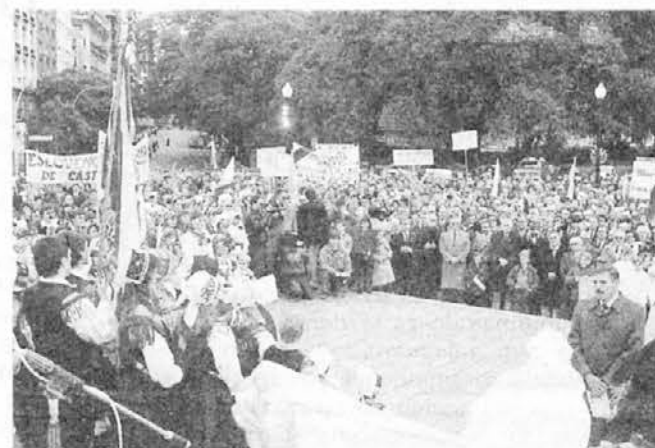
25. junija 1991 je takratna slovenska
skupščina uresničila plebiscitarno odločitev
za samostojno državo. Sprejela je ustavni
zakon za izvedbo temeljne ustavne listine o
samostojnosti in neodvisnosti Slovenije in
deklaracijo o neodvisnosti, nova grb in
zastava pa sta bila določena že dan prej. S
tem se je formalno začela suverenost repu-
blike, ki so jo slovesno razglasili dan kasne-
je, 26. junija, na Trgu republike v Ljubljani,
vendar se je že 27. junija začela
desetdnevna vojna za Slovenijo.

Že slovesnost ob razglasitvi sa-
mostojnosti 26. junija 1991 so
motili nizki preleti letal Jugoslovske
ljudske armade. Istega dne so jugoslovski
tanki na Primorskem brez bojev zasedli
mejne prehode. V noči s 26. na 27. junij
1991 so oklepne enote JLA prestopile
hrvaško-slovensko mejo, druge pa so se
iz vojašnic v Sloveniji pomikale proti
ciljem na meji in proti letališču na
Brniku. Blizu Metlike so 27. junija pri
blokadi teritorialne obrambe padli prvi
strelci. Slovensko predsedstvo je tega
dne sprejelo sklep o izvajanju

pripravljalnih ukrepov za oviranje prodora
vojaških enot, za blokado infrastrukturnih
objektov ter obrambo objektov in komuni-
kacij. S tem je omogočilo, da sta milica in
Teritorialna obramba lahko začeli zaustav-
ljati JLA. V desetdnevni vojni je na strani JLA
padlo 39 in bilo ranjenih 163 vojakov. Med
pripadniki teritorialne obrambe so bili štirje
mrtvi, 89 pa jih je bilo ranjenih. Med
slovenskimi miličniki so bili štirje mrtvi in
22 ranjenih. Ubitih je bilo 15 civilistov.

Ves čas spopadov so tekla diplomatska
prizadevanja, ki so 7. julija 1991 s posredo-
vanjem Evropske skupnosti pripeljala do
podpisa Brionske deklaracije. Osamosvojit-
veni proces je bil za tri mesece ustavljen.
JLA pa se je odpovedala nadaljnjim pose-
gom v Sloveniji. Jugoslovanska vojska je 25.
oktobra 1991 dokončno zapustila republi-
ko.

22. maja 1992 je Slovenija postala pol-
nopravna članica Združenih narodov.

Pred spomenikom San Martina v Buenos Airesu

Zakon o grobiščih žal imamo

V četrtek, 19. junija, je
slovenski parlament sprejel
sramoten zakon o vojnih
grobiščih. Ker levičarska
večina ni sprejela nobenega
popravka, sta pomladni
stranki NSi in SDS odšli
pred glasovanjem, tako da
je bil zakon z veliko večino
glasov sprejet (nimamo po-
ročila o SLS). Prinašamo ne-
kaj odmevov:

PROTEST NOVE SLOVENSKE ZAVEZE

Državni zbor Republike
Slovenije bo te dni na pred-
log vlade in po priporočilu
predsednika republike
sprejemal zakon o vojnih
grobiščih, ki je po trditvah
njegovih avtorjev in za-
govornikov očiščen vseh
ideoloških in vrednostnih
sodb ter temelji na načelu
enakosti vseh mrtvih. Z

njim naj bi končno zadosti-
li pravici do groba in do
spoštljivega spomina na vse
pobite Slovence. Vse to naj
bi, kot želi predsednik re-
publike, vodilo do iskrene
sprave, sprave brez zgodo-
vinskih obremenitev.

V resnici zakonski pred-
log ne ustreza nobeni od
zatrjevanih lastnosti. Iz
splošne ureditve, ki je pred-
lagana za vojaška grobišča
vseh vojakov, izrecno iz-
ključuje grobišča protirevo-
lucionarnih vojaških enot
in zanje določa poseben,
nižji status ter lažno poime-
novanje in nesmiselne na-
pise. Pobitimi pripadnikom
protirevolucionarnih voja-
ških enot zakonski predlog
v nasprotju s predpisi med-
narodnih konvencij ne pri-
znava časti in statusa voja-
ških oseb in njihovim gro-
biščem ne statusa vojaških

grobišč, čeprav takšen sta-
tus priznava ne samo parti-
zanom in vsem tujim voja-
kom, ampak celo pripadni-
kom fašističnih in nacistič-
nih okupatorjev. V naspro-
tju z mednarodnim pravom
in slovensko ustavo pripad-
nikom protirevolucionarnih
vojaških enot priznava
samo grobišča žrtev vojne,
ki so določena za civilne
osebe, umrle zaradi vojnih
dogodkov, čeprav niso bili
civilne osebe, ampak voja-
ki, niti niso umrli zaradi
vojnih dogodkov, ampak so
bili pobiti zaradi komunis-
tičnega revolucionarnega
nasilja po vojni. Nad njimi
storjene zločine zakon skri-
je v legalno „usmrtimev po
obsodbi ali izvensodnem
postopku“. Napis na nji-
hovich grobiščih „Žrtve voj-
ne in povojnih usmrtimev“

Nad. na 2. str.

GLEJ...

10 LET UPOKOJENCEV
V SLOVENSKI VASI..... 3
DOMOBRAVSKA PROSLAVA
V SLOMŠKOVEM DOMU..... 3

PRED FINALO MTO..... 4
GOSPODARSKI VESTNIK..... 4
IZ SEVERNE AMERIKE..... 5-6

Zakon o vojnih...

Nad. s 1. str.

pa je v prvem delu očitno lažen („žrtve vojne“), v drugem pa prav tako lažen („usmrtimev“ pomeni izvršitev smrtne obsodbe) in nesmiseln („žrtve usmrtimev“).

Številnih grobišč civilnih oseb, ki so bile v času druge svetovne vojne žrtve partizanskega totalitarnega nasilja, zakonski predlog sploh ne priznava in jih niti ne omenja. Ureja samo grobišča civilnih oseb, ki so umrle zaradi vojnih dogodkov.

Predlagani zakon o vojnih grobiščih torej ne temelji na načelu enakosti mrtvih, saj med njimi dela bistveno razliko na podlagi grobih političnih in ideoloških meril, ne bo zadostil pravici vseh pobitih do javnega groba, saj ne določa izkopa iz brezen, ugotovitve identitete in pokopa v grob, ampak določa samo označitev brezen in jam pa še to z lažnimi in nesmiselnimi napisi, izkop pa dovoljuje samo pod povsem nemogočimi pogoji. Brez izkopa, uradnega pokopa in ureditve grobov seveda tudi ni spoštljivega spomina na pobite, še posebej pa o spoštljivem odnosu do pobitih, ki so bili Slovenci in kristjani, ni mogoče govoriti ob grobiščih brez križa, z orientalskim bam-bam in z lažnimi in nesmiselnimi napisi.

Predlagani zakon o vojnih grobiščih pomeni uzakonitev pravnega razlikovanja med mrtvimi Slovenci in grobo onečaščenje spomina na umorjene pripadnike Slovenske narodne vojske in druge nasprotnike komunističnega revolucionarnega nasilja. Gre za čisto ideološko in politično diskriminacijo, za protustavno razlikovanje in za uzakonjeno nadaljevanje narodnega razdora.

S tem zakonom bo svojcem in sorodnikom umorjenih nasprotnikov revolucije brutalno odvzeta sveta pravica in onemogočen starodavni običaj, ki ju od nekdaj priznavajo civilizirani narodi in vsa ljudstva sveta, da svojci sami odločajo, kako bodo pokopali svoje mrtve po svojih željah in navadah. Vse to bo pri nas določal zakon, katerega brez sodelovanja svojcev in njihovih legitimnih predstavnikov diktirajo dediči in zagovorniki partizanskega nasilja. O grobiščih žrtev revolucije odločajo njeni vojaki ali njihovi idejni in politični nasledniki v brezobzirnem nasprotju z voljo svojcev in prijateljev pomorjenih, v nasprotju z voljo njihovih legitimnih predstavnikov.

To je groba politična manipulacija in edinstvena državna sramota, uradna zatajitev zgodovinske resnice, obnem pa pokop zadnjega upanja in priložnosti za umiritev več kot polstoletnega narodnega razdora.

Nova slovenska zaveza zato v svojem imenu, v imenu mrtvih in njihovih živih sorodnikov in prijateljev odločno odklanja predlog zakona o vojnih grobiščih in izjavlja, da takšnega, kot je pripravljen in razviden iz javnih poročil, nikakor ne bo sprejela. Imela ga bo za ideološko in politično manipulacijo sil komunističnega nasledstva in za nasprotovanje slovenski ustavi, mednarodnemu pravu in temeljnemu načelom civiliziranih narodov, za zakonsko potrditev narodnega razdora, za novo nasilje nad pomorjenimi nasprotniki in za novo prevaro slovenskega naroda.

Na takšne pravne, politične in moralne posledice Nova slovenska zaveza opozarja tako slovenske poslance, ki so pred tem, da z zakonom potrdijo neenakost mrtvih, zgodovinsko laž in nadaljevanje narodnega razdora, kot tudi civilna združenja in vse državljane, saj gre za stvar, ki zadeva slehernega Slovenca.

predsednik Anton Drobnič

LEVICA PA PRAVI...

Ljubljansko Delo je mnenja, da je treba četrtkov sprejem zakona o vojnih grobiščih vsaj s formalnopravnega vidika pozdraviti.

Zdaj zakon imamo. Predstavljal bo podlago za to, da bodo mrtvi, pobiti med vojno in po njej, dostojno pokopani. Pol stoletja zamolčani grobovi to ne bodo več. Na njih bodo postavljena spominska znamenja s primernimi posvetilnimi napisi. Za grobove bo skrbela država. Njihova ureditev in vzdrževanje bosta financirana iz državnega proračuna.

Kljub temu pa ostaja nerešen temeljni problem, ki se je v vsebinski razpravi nenehno odpiral. Kajti ni mogoče trditi, da je s sprejemom zakona dejansko storjen tudi nedvoumen korak k simbolični spravi slovenskega naroda, kar naj bi bil pričakovano mnogih eden pomembnejših prispevkov zakona o vojnih grobiščih.

Ne konsenza, ne poenotenja, ne simbolične sprave zakon torej ni prinesel. Živi oziroma del njih, tako kaže, zaradi njega ne bodo živeli nič bolj pomirjeni, mrtvi pa bodo le dobili ustrezno zaznamovane grobove, kar

je tudi bil osnovni namen zakona.

Po mnenju predsednika državnega zbora Boruta Pahorja je zakon o vojnih grobiščih, ki ga je zadnji dan junijskega zasedanja sprejel državni zbor, z vidika spravnega procesa "en korak naprej", vendar pa glede na obstrukcijo opozicijskih SDS in NSi ob sprejemanju zakona očitno nezadosten.

Potrebna bi bila postavitev državnega spomenika. V ta namen je predsednik državnega zbora že začel pripravljati zakon o financiranju njegove gradnje, za katerega upa, da bo naletel na pozitiven odziv vseh parlamentarnih strankah.

Tako Delo in Pahor Kako bo to lepo, ko bo financirala in za grobove skrbela država, kakšni „posvetilni“ napisi bodo na njih!!!

Venadar Delo in Pahor priznava, da ta zakon ni nobena narodna sprava. Ni bilo konsenza, bilo je preglasovanje! Res je, da bodo mrtvi dobili zaznamovane grobove, kjer jim odreka vojaški status, resnico, da jih je pobila revolucija in komunizem. In to naj bi bili „dostojni“ grobovi!

Dobili smo le pocukrane, velikodušne ter neresnične ugotovitve! To nam ne zadostuje!

Drnovšek odlikoval Kučana

Predsednik republike Janez Drnovšek je 20. junija izdal ukaz o podelitvi odlikovanja Zlati častni znak svobode Republike Slovenije Milanu Kučanu, bivšemu predsedniku republike, za izjemne zasluge pri obrambi svobode in uveljavljanju suverenosti Slovenije ter za vsa dejanja v dobro slovenske države. Pri tem velja omeniti, da gre za prvo odlikovanje, ki ga je v svojem mandatu podelil predsednik Drnovšek.

Slovesna vročitev odlikovanja je bila v torek. Ta novica nas ne preseneča. A mislimo, da je razlog za to podelitev malo drugačen. Mislimo, da se je najprej Drnovšek hotel zahvaliti Kučanu, ki ga je kot glavni sekretar slovenske komunistične partije in takratni diktator Slovenije izbral za predsedništvo Jugoslavije, kar je pozneje Drnovška potisnilo v ospredje tudi v zadnjih letih.

Verjetno je Drnovšek Kučana odlikoval tudi zato, ker mu je uspelo 12 let voditi Slovenijo po poteh, ki so koristile v glavnem le starim "tovarišem", blokirale resnični demokratični razvoj in zavlačevale narodno spravo na vse načine.

Videli bomo, ali se Drnovšek drži teh poti ali pa bo hodil po novih, bolj povezujočih. Njegova izjava, da obsoja pokole kot človek in kot politik, lahko kaže nove poteze.

Videl sem, slišal sem... pričam

Nadaljujemo z objavo besedila, ki ga je zamislila, zbrala in dopolnila Ivana Tekavec za letošnjo osrednjo domobransko proslavo.

JAZ SEM DREVO

TEMNI BORI Srečko Kosovel

Temni bori, črni bori, čuj, kako vršijo, ko da med seboj bolestno, tiho govorijo.

Pod sekiro so sovražno včeraj bratje pali, danes in mogoče jutri bomo mi še stali.

Silna burja, močna burja v bore zavihrala, ko da čule bi besede, pala in obstala.

„Če umrete, bratje bori, kje se bom spočila, recite mi, dragi bratje, s kom bom govorila.“

Bratje bori, ostanite, rastle z uporom! Pa so padali bolestno, nemo, bor za borom.

JAZ SEM VETER

Potegnem za sabo vse, kar mi stoji pred nosom. Lahko sem tudi nežen vetrič, ki boža otroške glavice. Zopet, spremenim se v burjo, ki pometa sanje. Postanem pismonoša in dostavim ti neizrečene besede iz onstran morja. Zvijam se, rovarim, vpijem, kričim... zaman. Nihče me ne posluša, kajti od zadnjega izdih padlih žrtev je minilo že pol stoletja. A nisem odnehal, še vedno ponavljam kar sem čul: slišal sem žebranje, slišal sem odpuščanje. Jaz, veter, videl sem padle domobrance. Prosili so me, naj ne odneham pihati, naj ponavljam njihov besede. Njihova beseda je še vedno Živa beseda.

URA VESTI Andrej Kokot

vprašal sem

mного ljudi kje je naša vest vsi so molčali kot skale vsi so molčali

in še sem spraševal in klical brate a moja beseda je šla v praznino ...

BODI PESEM Andrej Kokot

Bodi pesem nemogočih sanj.

Naj se oveli list razpne v krilo in trdna skala zadrhti.

Bodi pesem mrtvih duš, postani ples nemira. Naj zemlja vztrepeta v svojem tiru.

Bodi pesem novega začetka. Pokaži svoj nesmrtni dih!

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Potekel je že mesec dni od nastopa nove vlade. Res se je marsikaj spremenilo v Argentini v teh 30 dneh. Priljubljenost predsednika je v tem obdobju le še narasla. A Kirchnerjevo obdobje se šele začinja in tu si lahko nasprotujeta dva izraza ljudske modrosti: „Dober začetek je pol dobička“, in pa „Ne hvali dneva pred večerom“.

Presenečenje. Če bi hoteli z eno besedo označiti pretekli mesec, bi bila najbolj primerna: presenečenje. Po eni strani hiter poseg na najbolj različna področja, kjer je uvedel svojo oblast in dokazal spretnost in odločnost. Po drugi strani pa dejstvo, da je nastopal popolnoma samostojno. Tisti, ki so mislili (in napovedovali), da bo le orodje v rokah bivšega predsednika Duhaldeja so bili opeharjeni v svojem pričakovanju. Duhalde se je previdno umaknil v inozemstvo (kot je obljubil), Kirchner pa je nastopal tako svojeglavo, celo proti interesom skupine okoli Duhaldeja, da ni nobenega dvoma o njegovi neodvisnosti.

Novi uspehi. V hitrem postopku je parlament uzakonil besedilo, po katerem dovoli vladi intervencijo v PAMI, ustanovo socialnega skrbstva za upokojenca. Podatek je izredno važnost, ker je ta ustanova za mnogo neke vrste barometer, ali je vlada res pripravljena izpeljati delo moralizacije javnih ustanov, ali je vse le pesek v oči. Zanimivo je, da vlada doslej ni uporabila dane možnosti, ker je CGT izrazila namen zamenjave svojih dveh osporavanih predstavnikov in ni naletela na opozicijo drugih direktorjev. Prav tako napreduje tudi parlamentarni sodni postopek proti predsedniku vrhovnega sodišča. Julio Nazareno zavira postopek z raznimi zaprekami, kolikor le more, a dejansko je njegova usoda zapečatenata. Čaka le, da se formalni rok dokončno izteče, nakar bo odstopil, predno bo parlament izrekel svojo obsodbo.

Prvi zapleti. Kljub temu, da je razmerje med parlamentom in vlado nadvse prijazno, so se že pojavili prvi zapleti. Potem ko so senatorji in poslanci potrdili dovoljenje intervencije PAMI, so pa takoj dali vedeti predsedniku, da ostali postopki ne bodo tako hitri. Gre predvsem za spremembo davčne zakonodaje. Vlada je namenjena, da tudi na tem področju napravi red. Davčna evazija je eno najtežjih vprašanj sedanje Argentine. O stvarnem položaju krožijo razne številke, a nobena izmed njih ni zanesljiva. Če vprašate različne strokovnjake, boste prejeli različne odgovore. Eno je gotovo, evazija presega 30 in po nekaterih virih celo 40 procentov. Kirurški poseg je nujen.

V nastopnem govoru je predsednik obljubil ječo za vse tiste, ki ne izpolnjujejo davčnih obveznosti. Po ustavi pa o davčnih vprašanjih lahko odloča samo parlament, ta mu pa noče dati popolnoma prostih rok. Je pa v zadevi davkov vlada že morala storiti korak nazaj. Napovedala je, da bo povečala kvote monotributa. Gotovo je na tem področju mnogo izkoriščanja. Po drugi strani pa so prav monotributisti eden zelo prizadetih sektorjev. Dejansko jih od kakih milijon in pol vpisanih redno plačuje svoje obveznosti le 300.000. Je pa tudi res, da so v Argentini prizadeti tisti, ki redno plačujejo. Tem nabijajo povišek na povišek. Tiste pa, ki ne plačujejo, doslej niso preganjali.

Odločilni korak. Vsi dosedanji ukrepi in postopki se pa ne more primerjati z odlokom, o katerem se je relativno malo pisalo. Po argentinski ustavi se imenuje člane vrhovnega sodišča na predsednikov predlog in s soglasjem senata. Kirchner pa je z dekretom omejil to pravico in jo podredil javnosti. Vlada mora objaviti ime kandidata in dati javnosti na sploh in nevladnim organizacijam posebej možnost, da imenovane osporavajo ali izrazijo svoje pomisleke in pripombe. V deželi, kjer je bilo sodstvo (in je v mnogih primerih, zlasti po provincah še vedno) podružnica izvršilne oblasti, je ta korak prava revolucija. Seveda si predsednik pridrži pravico, da omenjenega kandidata ali katerega koli drugega po istem postopku predlaga senatu v potrditev.

Razni volilni golaži. Letos je sploh volilno leto. Če pa je Kirchner v mnogih ozirih originalen, se na tem področju ni mogel iztrgati starim navadam vmešavanja. V primeru Ognjene zemlje se je nagnil na stran dosedanjega peronističnega guvernerja Manfredottija, čeprav o njem krožijo razne obtožbe korupcije. V južni provinci bo drugo nedeljo ballotage za dokončni izid. V primeru prestolnega mesta je jasna simpatija (in pomoč) Kirchnerja do sedanjega levičarskega vodje avtonomne vlade (Ibarra), proti kateremu nastopa mladi sredinec Macri. Poseben zaplet je v provinci Santa Fe, kjer peronizem vodi guverner Reutemann, Kirchnerju pa bolj ugaja Biner, socialistični župan mesta Rosario. Te volilne opredelitve lahko predsedniku škodijo, tako na ugledu kot na možnih prihodnjih povezavah. S politične pozornice je tudi zanimivo zblizanje dveh bivših predsednikov. Menem in Rodríguez Saá sta sklenila povezavo, najprej za nastop v stranki in možni poznejši povratek na oblast. Komedija se šele pričanja.

SLOVENCİ V ARGENTINI

POMEMBEN PRAZNIK V SLOVENSKI VASI

Deset let tedenskih shajanj upokoencev

Od slane pobeljeni pločniki so pričali, da je bil 8. junij doslej najbolj mrzel dan tega leta. Saj bi mislil, da se nihče ne bo rad odstranil od toplega hišnega zavetja. Kljub temu so vestne kuharice že navsezgodaj začele pripravljati hrano, mladina pa prostor v dvorani Hladnikovega doma, tako da je za deveto mašo bilo že vse dovršeno. Dišalo je in se kadilo, mize pa kot da bi že čakale goste. Razen vršilcev neobhodnih služb se je zato vse napotilo v cerkev Marije Kraljice, ker mora pač vsako pomembno praznovanje vključevati zahvalo Bogu za vse, kar smo mogli dobrega doživeti.

Naši upokoenci v Slovenski vasi se družijo pod okriljem Zveze slovenskih mater in žena, v njenem socialnem odseku. Vodi jih od vsega začetka Mari Urbanija.

Vsa maša se je vršila v izrednem razpoloženju, saj so jo pripravili z neverjetnim mladinskim navdušenjem in po vsestranskem sodelovanju dokazali, da je naziv "starejši mladeniči" popolnoma na mestu.

Podelitve zakramenta sv. maziljenja se je udeležilo veliko število navzočih, ki so s tem potrdili prepričanje, da je naša pot na tem svetu le priprava na srečno večnost.

Mašnik Janez Cerar CM je v pridigi spodbujal, naj bodo nosilci življenja, kakor hrast, katerega brstiko so med darovi prinesli pred oltar in ga potem v spomin na praznovanje vsadili ob nogometnem igrišču. Posebej je še imenoval tiste osebe, ki imajo med nami najdaljši zarod: Lipovčeva mama ima že štiri rodove za sabo, po tri pa Marija Barle, Marija Kocjančič, Marija Požes, Ivana Suhadolnik in Antonija Sušnik.

Po končani maši je bil še čas za zadnje priprave, ob pol enih smo se pa zbrali okrog jame, ki je bila namenjena hrastu kot simbolu življenja. Vsadili so ga Jože Čampa, Slavko Reven in Stanko Kunc, vsi trije s številnimi zaslugami in obilo opravljenega dela za vaško skupnost. Krepko so ga zavarovali, da bo uspešno kljuboval vsem nepravilnostim.

Jože Čampa je kratko razložil:

Vsajamo hrast, simbol trdnosti, odpornosti in žilavosti. Tako kot drevo tudi človek potrebuje korenin, tudi on mora rasti iz nečesa, se ukoreniniti v nekaj. Zakoreninjen mora biti v Bogu, v domovini, v preteklosti, v izročilih, v družini, v poklicu in končno v samem sebi, v tistih globinskih plasteh lastne osebnosti, ki jih je prejel od rojstva.

Drevo je tudi simbol sinteze med starim in novim.

Ob tem jubilejnem praznovanju pa moremo simboliko drevesa tudi navezati na obnovo življenjske sile iz roda v rod.

Vsi smo hvaležni Stvarniku za naše starše, babice, dedke, prababice in pradede, za vse, predvsem duhovno in kulturno bogastvo, ki smo ga od njih prejeli. Nič manj pa niso radostna naša srca ob zavesti, da se življenjska moč in z njo osnovne vrednote oživljajo in utelešajo v naših naslednikih, ukoreninjenih v argentinskih tleh, v katerih pa iščejo isto mirno in krepko rast, ki jim bo omogočala osebno enotnost in skladen razmah.

Spomnil se je tudi, kako so pred 32. leti v isti vrsti vsajali prve evkalipte.

S prilično pesmijo smo se takoj nato napotili v dvorano in zasedli že pripravljene mize. Ob začetku je podpredsednik Franci Sušnik pozdravil in čestital v imenu Društva Slovenska vas in se zahvalil Mari Urbaniji za vztrajno delo, za njim pa je poudaril pomen praznika in požrtvovalnega vsakotedenskega dela Janez Petek CM, ki je tudi blagoslovil jedi, ki so jih mladi strežniki hitro in ljubeznivo prinesli. Med pavzo smo zvedeli, da so v zadnjih srečanjih med dejavnosti vključili vaje v petju in to tudi praktično dokazali. Še pesmarice so za ta dan pripravili!

Duša vsega dela — Mari Urbanija — je razložila način delovanja, različne dejavnosti in pomembnost le teh za vse sodelujoče, ki se tako čutijo sposobne in koristne. Imenovala je še najstarejše člane, od tistih, ki bodo letos praznovali 80 let naprej.

Med obrokom in obrokom je v imenu krajevne Zveze žena pozdravila njena predsednica Francka Jemec in se Mari Urbaniji zahvalila za neomajno skrb in vodstvo.

Da se je shod še precej raztegnil, pa tudi za zbiranje prepotrebne finančne opore, se je izvedel obširen srečolov, ki sta ga živahno izpeljala Franci Stanovnik in Jule Grohar. Tudi nekaj presenečenj v kuvertah sta izžrebala, zabavali smo se pa vsi, kdor je zadel ali pa ne. Skoraj bi rekel, da se je prehitro končalo, čeprav je bila že peta ura.

SLOMŠKOV DOM

Domobrankska proslava

V nedeljo, 8. junija je srenja rojakov, ki se zbira v Slomškovem domu, počastila spomin pobitih domobrancev ter drugih žrtev vojne in revolucije v Sloveniji.

Že nedeljska služba božja je bila uglašena v spominsko svečanost. Župnik Franci Cukjati je binškoštni praznik povezal z milostjo, da zavestno več kot pol stoletja ohranjamo časten spomin mučencem in drugim žrtvam vojne in revolucije. Ljudsko petje pri maši je vodila ob harmoniju Francka Tomazin Vester, petje otrok Slomškove šole pa ob kitari Marcel Brula. Mašne darove sta prinesla Tone Kastelic in Pavla Kovač Škraba, Mojca Vombregar pa je prinesla križ, ki ga je spletla iz vejic, nabranih v Kočevskem Rogu. Velika udeležba rojakov vseh starosti je potrdila zvestobo našim žrtvam, ki se ohranja iz roda v rod.

Po maši je prof. Neda Vesel Dolenc uvedla s Hribovškovi verzi pro-

Pavla Hribovšek Kremžar

gram počastitve, ki jo je pripravil odbor Doma:

"Odpri se gora, daj odpri se in sprejmi moje truplo vase,

zagрни me, naj ne pozna se, kje črtal sem vabljive rise."

Letošnja počastitev je bila posebej pomembna v spominu na pesnika in domobranca Ivana Hribovška, čigar najbližji svojci živijo tudi med nami. Rodna sestra pesnika Pavla Hribovšek Kremžar se je s toplimi besedami spomnila brata Ivana (govor objavljamo na drugem mestu našega lista).

Fantovski sekstet (pripravil Marcel Brula) je z ubranim petjem (Gozdič je že zelen in Nebo žari) požaltil recitacije naslednjih Hribovškovih pesmi: Pomladna pesem 1944, Osamelost, Slutnja, Ura 1943 in Rast. Recitacije so podajali: Lučka Kinkel, Tomaž Vombregar in Andrejka Kinkel (pripravil dr. Štefan Godec). Za sklep počastitve so bile pri Spominski plošči na dvorišču doma molitve za pokojne, šolski otroci pa so prinesli prižgane svečke. Domovinska pesem Oče, mati, ki so jo zapeli vsi številni navzoči, je sklenila spominsko svečanost.

J.T.

Ivan Hribovšek

F.S.

JUNIJSKA RAZMIŠLJANJA

Ozadje vetrinske tragedije (3)

MARKO KREMŽAR

Še 26. maja je britansko zunanje ministrstvo sporočilo svoj pogled šefom štaba na sredozemskem področju, naj bodo četniki razoroženi in internirani, hrvaški vojaki pa vrnjeni Titu, razen če se Američani s tem ne bi strinjali. V tem primeru naj bi se postopalo z njimi enako kot s četniki (347). Pojasniti je treba, da so v večini britanskih dokumentov slovenski protikomunisti obravnavani kot četniki. Razvidno je, da je angleško poveljstvo dvomilo le glede nadaljnje usode Hrvatov.

Brigadir Low je ne glede na vse to podpisal dve povelji o vračanju. Prvo, izdano 17. maja, se nanaša na Jugoslovane. Ker vsebuje ta ukaz naročilo, naj se vsem, ki bodo vrnjeni, to prikrije, je kasneje postal znan kot 'Deception order', to je, 'zvičajno povelje'. Ljudem, ki so jih nameravali vrniti, tega niso povedali. Večina je mislila, da bodo poslani v severno Italijo, kjer je že bila večina srbskih prostovoljcev (31). Z razliko komaj nekaj ur od Lowovega podpisa povelja o vračanju Jugoslovanov (Deception order) dne 17. maja, je kot rečeno, maršal Alexander ukazal prav nasprotno: vsi četniki in ostali jugoslovanski disidenti naj se preselijo v britanski prvi upravni Distrikt, 'Distone', v severni Italiji.

Drugo povelje je bilo izdano 21. maja in se nanaša na Kozake. Ker to povelje imenuje vse različne skupine Kozakov, kot da bi bili sovjetski državljani, čeprav je bilo med njimi veliko številno takih, ki to niso bili, so mu kasneje rekli 'Definition order', kar bi lahko prevedli kot 'povelje definicij' (23).

OPERACIJA 'COLDSTREAM'

Med tem pa so v zavezniškem vrhovnem poveljstvu že snovali operacijo 'Coldstream', s katero naj bi zavezniki izgnali Titove čete iz Avstrije in Italije s silo.

Kako je prišlo do te zavezniške operacije?

Severno od področja zasedenega po Alexandrovih armadah (britanska cona ali AFHQ) je bilo ozemlje pod Eisenhowerjevim vrhovnim poveljstvom (ameriška cona ali SHAEF), ki je obsegalo vso severno Evropo. Britanski 5. korpus je bil na meji med obema področjema. Ker je maršal Alexander hotel obvarovati Kozake, ki so bili kot begunci na področju 5. korpusa, pred vračanjem Sovjetom v skladu s sklepi v Jalti, jih je nameraval poslati na sever na področje SHAEF, to je v ameriško cono. Jugoslovanske begunce pa je nameraval, kot že rečeno, zavarovati pred vračanjem Titu tako, da bi jih poslal na jugozahod v Italijo.

Alexander je 15. maja prosil Eisenhowerja, naj premakne mejo svoje okupacijske cone (SHAEF) na jug, in prevzame skrb za vojne ujetnike, ki jih je cenil na nekako 500.000 oseb. Nekaj dni kasneje mu sporoči, da ima tri vrste ujetnikov in sicer Kozake, četnike in Hrvate ter da bi bilo v vsakem primeru 'vračanje teh v njihove domovine takoj usodno za njihovo zdravje' (45).

Po navodilih generalov Alexandra in Eisenhowerja, ki sta bila vrhovna poveljnika zavezniških oboroženih sil v Evropi, je v začetku druge polovice maja 15. armadni zbor pod poveljstvom generala Clarka izdelal načrt 'Coldstream', pri katerem naj bi sodelovala 8. armada s svojimi enotami v zahodni Italiji in južni Avstriji. Po tem načrtu naj bi zavezniki zavrnili jugoslovanske enote, ki so prekoračile nekdanjo mejo v Avstriji in Italiji.

Načrt 'Coldstream' se je dotikal Koroške v treh pogledih: 1) pet ameriških divizij naj bi se pomaknilo na jug, da bi okrepilo tri britanske divizije 5. korpusa na jugoslovanski meji;

2) meja ameriške zasedbene cone naj bi se pomaknila proti jugu, da bi tako Eisenhowerjeve čete olajšale zasedbene obvez-

Harold Macmillan

nosti 5. korpusa in

3) vsi ujetniki naj bi bili prepeljani s Koroške v kraje oddaljene od morebitnih bojišč.

K temu načrtu je Churchill 20. maja dodal, da je 'treba urgentno premestiti na področje 12. armadnega zbora 150.000 vojnih ujetnikov, vključno 45.000 oboroženih (fully armed) Kozakov,' kar je bilo v načrtu že predvideno, razen dodatka, naj bodo Kozaki oboroženi. Osemindeset ur po tem, ko je Churchill dodal zgornji pripis, je general Low izročil vse omenjene Kozake, tiste, ki so bili sovjetski državljani, in tiste, ki to niso bili, Sovjetom (47).

Operacija 'Coldstream' pa je bila že v teku. General Mark Clark, poveljnik 15. armadnega zbora je izdal povelje za pričetek akcije, 'for action', ki ga je poslal v vednost ameriškega generala Omarju Bradleyu, ki je bil poveljnik 12. armadnega zbora, prav tako pa tudi poveljstvu 3. ameriške armade (238). Dne 15. maja ob 9.30h je sporočilo ameriško poveljstvo 12. armadnega zbora pod Eisenhowerjevim vrhovnim poveljstvom, da so pripravljene za premik proti jugu in za preselitev Kozakov.

Nadaljevanje prihodnjic

Papež v Banja Luki

Papež Janez Pavel II. je preteklo nedeljo 22. prispel na enodnevni obisk v Banja Luki, kjer je med slovesno sveto mašo za blaženega razglasil božjega služabnika dr. Ivana Merza. Hkrati pa je to tudi velik dogodek za ekumenizem, saj je Banja Luka pretežno srbsko mesto in s tem tudi pravoslavno. Na letališču je papeža pričakala velika praznična množica vernikov.

Pozdravni govor je pripravil predsednik predsedstva srbski predstavnik države Borislav Paravec. Dejal je, da papeža pričakujejo verni narodi, ki so veliko trpeli, zdaj pa želijo zgraditi prihodnost na spoštovanju pluralizma. Svoj govor je sklenil z besedami, da se bo ta dan iz Republike srbske dvignilo sporočilo miru in ljubezni vsemu svetu. Sveti oče je v pozdravnem nagovoru spomnil na težak preizkus, ki ga je bo-

sansko prebivalstvo doživelo v času nedavne vojne. Pozval pa jih je, naj ne obupajo.

Papeža je na prizorišču srečanja pričakalo 70 tisoč vernikov. Nepregledna množica je med prihodom svetega očeta navdušeno vzklikala: Mi smo papeževi, papež je naš! in še: Papež, imamo te radi! Za razliko od ostalih potovanj je bilo to papeževo srečanje z bosanskim narodom zelo spontano in preprosto, hkrati pa toplo in polno pričakovanja. Sveti oče je ob začetku svete maše za blaženega razglasil božjega služabnika laika dr. Ivana Merza, o katerem je spregovoril tudi v nagovoru po evangeliju.

Ob koncu svete maše je papež mladim predal križ, ki naj bi jih spominjal na novega blaženega, in jih spodbudil, naj svojo vero živijo v skupnostih in osebnem življenju.

Junijska razmišljanja ob neki žaloigri

V teh junijskih dneh, ko se Slovenci spominjamo množičnih pomorov na naši zemlji, ki so jih zagrešili komunisti pred 58 leti, vstajajo pred človekom prizori iz pričevanj rešencev iz Teharij, Kočevja in drugod. Še posebno nekemu, ki je imel priložnost obiskati te kraje na mučniški slovenski zemlji. Človek se vpraša, kdaj bo vsa ta resnica prešinita zavest današnjega slovenskega rodu. Ali lahko pričakujemo spravo? Kdaj se bo domovina pietetno poklonila vsem, ki so zanjo darovali največ, kar so imeli: svoje življenje.

Take misli in vprašanja so se mi porajale ob ogledu filma "Ararat", ki ga te tedne vrtijo v Buenos Airesu. Kot vemo iz Stare zaveze, je na tej gori pristala Noetova barka po vesoljnem potopu. V vznožju živi star narod, Armenci (o sebi trdijo, da so najstarejši krščanski narod), ki pa so vedno bili podložni močnejšim sosedom ali drugim zavojevalcem. Šele v zadnjih letih je del naroda, ki je bil v Sovjetski zvezi, dosegel neke vrste samostojnost, ostali žive kot manjšine v sosednjih državah, najbolj množično v Turčiji. V letu 1915 je v tej deželi izbruhnilo preganjanje Armencev, govori se o pomoru več kot milijona in pol ljudi, pravi genocid ali iztrebljenje rodu, kar pa uradna Turčija še danes taji. Tisoči Armencev, ki so se razpršili po svetu, ohranjajo zgodovinski spomin in zahtevajo zadoščanje. Film Ararat je izdelal armensko-kanadski režiser A. Egojan in je pohvalno sprejet pri kritiki in občinstvu. Film ne želi biti "dokumentarec", pač pa doživljanja vnuka preživelih velikega pomora, ki jih kot v prebiskih spoznava iz pričevanj.

Zanimiva je življenjska zgodba režiserja Egojana, ki se je rodil begunskim staršem v Egiptu, družina pa se je pozneje preselila v Kanado, kjer so živeli osamljeni med tujci, daleč stran od rojakov. V želji prihraniti otrokom strahove in obtežitve preteklosti, starši otrokom niso pripovedovali o genocidu izpred toliko let. Ko pride na torontsko univerzo študirat filmsko umetnost, odkrije v Torontu močno armensko skupnost. Tu se mu odkriva zastrta zgodovina njegovega rodu in z grozo spoznava vse trpljenje prednikov.

Medtem, ko je delal druge filme, ga je spremljala prava preganjavica, podzavestno je čutil, da pri filmskem ustvarjanju ne bo mogel uiti tematiki genocida. Pred njim so vstajale slike iz pričevanj, in delo je steklo. Filmskemu naporu je dal naslov po "sveti" gori Ararat, ki je vsepričujoča v njegovih prebiskih dramatičnih dogodkov armenske žaloigre.

Samo po sebi se človeku odkrivajo podobnosti s slovensko žaloigro: prav tako malo poznano v velikem svetu, prav tako zatajevano po nje povzročiteljih, in še in še...

Sprašujem se, kateri slovenski rod bo šele presegel sovraštvo in bo zmožen človečnosti in nepristranskega pristopa. Smemo upati, da se bo kdaj našel režiser, ki bo z umetniškim nemirom in žejo po resnici povedel na platno prizore iz slovenskega holokavsta? Morda pa je napor v tej smeri nedavna premiera mariborskega Narodnega gledališča opere grozljivke Tomaža Sveteta "Pesnik in upornik", navdihnena po besedilih in usodi pesnika Franceta Balantiča ...

J.T.

MTO

Vsi si želijo zlato kolajno

16. junija so se v San Martinu odigrale tekme, ki so uvrstile v zaključno fazo moštva iz vseh domov velikega Buenos Airesa. 9. julija, na sam praznik argentinske neodvisnosti, pa bodo v Našem domu v San Justu tekme za naslov prvaka in ostale uvrstitve.

Dekleta iz Carapachaya žal niso mogla predstaviti zadostno število igralk, da bi odigrala tekmo proti Slovenski vasi. To pomeni, da so Lanuščanke prestopile direktno v polfinal proti Pristavčankam, ki so zaslužile ta ključ, saj so osvojile prvo mesto v svoji skupini v kvalifikacijski fazi.

Podobno se je zgodilo dekletom iz San Martina ki so direktno igrale polfinal s Sanhuščankami, ko bi se te prve morale pomeriti s Ramoščankami. Dodati je treba, da je dekliška ekipa iz San Justa tudi dosegla prvo mesto v svoji skupini.

Z zmago Sanhuščank proti Sanmartinčankam, 2-0 (25-5; 25-18) je sanhuška ekipa tretjič zaporedoma dosegla mesto v finalu MTO-ja. Lani ni dosegla pokala, ker je bila poražena in sicer s strani ekipe iz Slovenske vasi. Leta 2001, ko je vsaka ekipa tekmovala proti vsem ostalim dvakratno, je pa osvojila prvo mesto skupaj s fanti s Pristave.

Drugi polfinal je bil med Pristavčankami in Lanuščankami. Sodeč po izidu lahko rečemo, da sta obe ekipi vedeli, kaj se je igralo. Obe sta si želeli vstopa v finale in nista hoteli popustiti, saj sta se vzporedno borili za končni izid vsakega seta. Vsaka točka je bila odigrana kot zadnja. Razlika točk v vsakem setu je bila majhna. In znova so zaslužile final dekleta iz Slovenske vasi. Izid: 2-1 (25-22; 24-26; 15-10).

Kar se tiče udeležbe fantov na tem turnirju, so vredni pohvale, zlasti na dan četrt in pol finala.

Sanmartinska ekipa je bila na ta dan prikrajšana močnih napadalcev in to ugodnost so fantje iz Slomškovega doma pametno izkoristili in dosegli pravico igro polfinala proti San Justu. Igra je bila napeta in razlika ekip ni bila velika po rezultatu sodeč. (25-22; 21-25; 15-10)

V prejšnjih člankih smo omenili da Karapachajčani ne hodijo na "špancir", ko tekmujejo v odbojki. In to so dokazali v tekmi proti Lanuščanom. S tem novim sistemom, ki je bil vpeljan lani, ima vsaka ekipa možnost, da osvoji prvo mesto, ne glede na pozicijo, ki je dosegla v kvalifikacijski fazi. In to so Carapachajčani dobro vedeli. Z zelo majhnimi razlikami so izgubili tekmo proti Lanuščanom 2-1 (25-22; 23-25; 15-11).

Fantje iz San Justa so z resnostjo premagali ramoško ekipo 2-0 (25-12; 25-20) in tako dosegli prostor v finalu, v kateri bodo branili prvo mesto, doseženo na lanskem MTO.

Pristavčani so z zmago proti Slovenski vasi 2-0 (25-18; 25-17) tudi dosegli pravico do finala in bodo skušali prisvojiti si naslov prvakov, ki so ga po vsej pravici dobili leta 2001.

Torej, 9. julija bomo izvedeli, katera bo končna uvrstitev ekip letošnjega MTO-ja.

Za peto mesto se bodo pomerili dekleta iz Carapachaya in Slomškovega doma ter fantje iz San Martina in Carapachaya.

Za tretje mesto SDO San Martin — Pristava in SFZ Slovenska vas — San Martin.

Letošnji prvak pri dekletih bo izšel iz tekme med San Justom in Slovensko vasjo. Zanimivost te igre je, da bo med istimi nastopajočimi kot lani, z dodatkom, da bodo dekleta z juga branile lanske naslove.

Med fanti bodo pa Sanhuščani "vahtali" lansko prvo mesto, ko bodo tekmovali proti Pristavi.

Že danes vabimo vse rojake, naj mlade podprejo v tem zdravem in prijateljskem športu s svojo prisotnostjo in naj navijajo za svojo ekipo, za najboljše, posebno pa za mladino.

Hvala in vas pričakujemo.

TAZOMO

Spodaj: SFZ iz Carapachaya.
Spodaj desno: SFZ iz San Martina

GOSPODARSKI VESTNIK

Slovenske-latinskoameriške trgovske zbornice

Zunanji in notranji trg

Te dni je v Argentini zelo pozitivni odjeknila novica, da je končno prišlo do vsaj majhne reaktivacije domačega trga. Doslej je zboljšanje, ki smo ga zaznali v gospodarstvu, bilo navezano predvsem na izvoz. Rast izvoza se je sedaj ustavil, industrijska proizvodnja pa je v zadnjih dveh mesecih celo nekoliko padla (glej grafikon).

Tradicionalno si v Argentini nasprotujeta dve gospodarski ideji: ena meni, da je za vsako zboljšanje položaja nujen močan izvoz, druga pa trdi, da brez reaktivacije domačega trga ne bo mogoče doseči trajnega izboljšanja.

Lahko bi zapisali, da je prava rešitev le v harmoničnem sovpadanju obeh dejavnikov. A zanimivo je ugotoviti, kakšno je stanje tega področja v Sloveniji.

Tukaj bi doživeli presenečenje tisti, ki trdijo, da je za gospodarski razvoj bistven domači trg. Slovensko gospodarstvo je namreč eno najbolj izvozno usmerjenih v svetovnem merilu, saj slovenski izvoz vrednostno znaša skoraj 60% celotnega bruto domačega proizvoda. Zato je pospeševanje mednarodnega sodelovanja eno ključnih področij delovanja Gospodarske zbornice Slovenije (GZS).

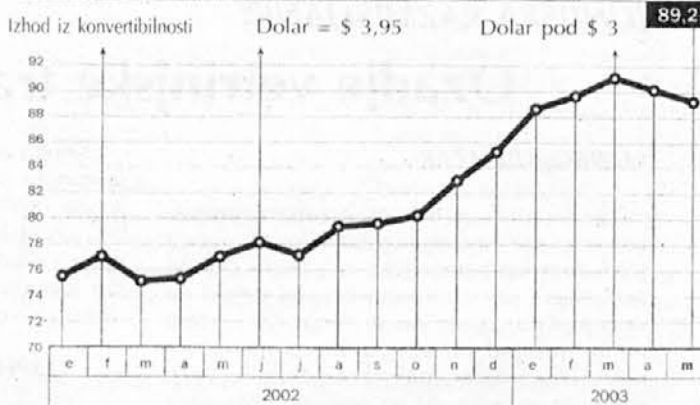
Za slovensko zunanjetrgovinsko statistiko je značilna visoka regionalna koncentracija. V izvojni strukturi namreč države EU zavzemajo kar 62% celotnega slovenskega izvoza, sledijo jim države jugovzhodne Evrope s približno

17%, ter države podpisnice sporazuma CEFTA, v katere Slovenija izvozi okoli 9%. Ostali trgi predstavljajo izredno majhne deleže v izvojni strukturi. Na področju izhodnih neposrednih naložb slovenskih podjetij pa so le-te usmerjene predvsem v države bivše Jugoslavije, kamor slovenska podjetja investirajo kar 65% vseh investicij v tujino, skoraj 50% pa samo v Hrvaško.

Na področju izvozne dejavnosti se oddelek za mednarodno sodelovanje pri Gospodarski zbornici Slovenije usmerja na dve bistveni področji. **Vzodbujanje internacionalizacije slovenskega gospodarstva** zajema aktivnosti, posvečene diverzifikaciji izvozne strukture in pospeševanju neposrednih investicij v tujino. Pri tem je največji poudarek na vzodbujanju neposrednih naložb na območje jugovzhodne Evrope in Rusije. Na področju izobraževalno-posvetovalne dejavnosti pa se predvsem osredotoča na priprave slovenskih podjetij na vstop v EU. Leto 2003 bo predvidoma zadnje leto pred vstopom Slovenije v EU, zato bo GZS v tem letu izvedla sklop seminarjev, ki bodo predstavili skupno zunanjetrgovinsko politiko EU. Bistven poudarek bo pri tem na primerjavi sprememb zunanjetrgovinskega poslovanja s tretjimi trgi pred in po vstopu v EU. Pri tem bodo v ospredju trgi jugovzhodne Evrope, Rusije ter veliki oddaljeni trgi Kitajska, ZDA, JAR, Egipt ...

MESEČNA INDUSTRIJSKA DEJAVNOST V ARGENTINI

Baza: 1997 = 100

NOVICE IZ SLOVENIJE

GLASBENI NAROD

Na začetku šolskega leta je 2002/2003 je v Sloveniji delovalo 66 glasbenih šol, v katere je bilo vključenih 18.684 učencev, od tega jih je pet odstotkov v predšolski glasbeni šoli ter 12,6 odstotka v pripravnici, ugotavljajo v Statističnem uradu RS. Ob koncu lanskega šolskega leta pa je glasbene šole obiskovalo 18.088 učencev, med njimi skoraj 63 odstotkov deklet. Največ učencev se je v šolskem letu 2001/2002 odločilo za učenje klavirja (28,6 odstotka), kitare (11,8 odstotka) in harmonike (9,8 odstotka), medtem ko se jih je najmanj učilo igrati na tamburice (štirje učenci).

BREZALKOHOLNE NOČI

Tri mesece po uveljavitvi zakona o omejevanju porabe alkohola se izteka tudi rok, v katerem so morali prodajalci alkoholnih pijač svoje ravnanje uskladiti z določbami zakona. Tako od ponedeljka dalje v prodajalnah med 21. in 7. uro ne bo več mogoče kupiti alkoholnih pijač, trgovine, ki so odprte tudi v teh urah, pa bodo dostop do alkoholnih pijač v tem času večinoma onemogočale s fizičnimi pregradami.

ZAVRNILI

Prebivalci vasi Stara Fužina, Studor in Ribčev Laz, ki ležijo ob Bohinjskem jezeru, so na posvetovalnem referendumu odločno zavrnilo pobudo, da bi njihove vasi izločili iz robnega območja Triglavskega narodnega parka (TNP). S tem bi se v teh krajih povečala možnost zidave, predvsem počitniških hišic in zvišala cena zazidljivih površin. Od skoraj 700 volilnih upravičencev se jih je referendumu udeležilo 444, od teh pa jih je samo 90 glasovalo za spremembo meja.

Poslanec LDS in predlagatelj zakona o Triglavskem narodnem parku (TNP) Dušan Vučko je na častniškarski konferenci poudaril, da bodo predlagatelji upoštevali voljo prebivalcev.

PO SVETU

50 LET NEMŠKE VSTAJE PROTI SOVJETOM

Visoki nemški predstavniki so se z minuto molka spomnili vstaje v Nemški demokratični republiki (NDR), ki so jo 17. junija 1953 krvavo zadušile sovjetske sile, pri čemer je umrlo najmanj 125 ljudi. Nemški oblastniki in nekateri drugi politiki so v spomin na več kot milijon ljudi, ki so se takrat v več kot 700 mestih v NDR podali na ulice za svobodo in demokracijo, položili tudi vence ob spomeniku žrtvam vstaje. Vstaji v Vzhodni Nemčiji so potem sledile

še na Madžarskem in na Češkem s podobnim rezultatom.

TUDI ČEHI V EZ

Čehi so se na referendumu o vstopu države v Evropsko zvezo prepričljivo odločili za članstvo v povezanosti. Tako se je za EZ izreklo 77,33 odstotka volivcev, proti pa jih je bilo 22,67 odstotka. Volilna udeležba je bila 55,21-odstotna. Češki referendum je tako sedaj že sedmi uspešno izveden referendum o članstvu v EZ, ki so ga izvedli v državah pristopnicah.

SLOVENCİ IN ŠPORT

NOV REKORD MARTINA STRELA

Slovenski maratonski plavalec Martin Strel je uresničil še en projekt, v katerem si je za cilj zadal preplavati 444,4 kilometra dolgo reko Muro v štirih dneh. Od srede pa do sobote je preplaval Muro skoraj od izvira v Avstriji pa do izliva v Dravo pri Legradu na Hrvaškem. V okviru projekta Za čisto Muro treh dežel je tako Strela pot vodila skozi tri države: Avstrijo, Slovenijo in Hrvaško.

VATERPOLO: ENAJSTI

Vaterpolska reprezentanca Slovenije je osmi dan evropskega prvenstva v Kranju v tekmi za enajsto mesto izgubila proti ekipi Nizozemske s 4:7. Za Slovenijo so gole dosegli: Mertelj, Galič, Bukovac in Štromajer.

DEBEVEC DOBRO STRELJAL

Najboljši slovenski streljec Rajmond Debevec je zmagal na tekmi svetovnega pokala v Muenchnu v disciplini trojni položaj z malokalibrsko puško. Debevec se je v finale uvrstil kot peti s 1170 krogi, nato pa se prebil na prvo mesto (1273,6). - V zadnji puškarski disciplini tekme je Debevec z značno puško osvojil četrto mesto, potem ko je nastreljal 696,6 (596) krogov.

OLIMPIJCI Z LE COQ

Slovenska olimpijska reprezentanca bo na naslednjih olimpijskih igrah med tekmovanji nastopala v oblačilih novega opremljevalca Le Coq Sportif. Olimpijski komite Slovenije (OKS) je namreč podpisal pogodbo o sodelovanju do Ol leta 2008 v Pekingu.

SLOVENIJA MOJA DEŽELA

Slovenci na Koroškem

S plebiscitom leta 1920 so Slovenci na Koroškem prešli v narodnostno enotno državo nemškega jezika — republiko Avstrijo. Avstrijci so se takoj maščevali nad Slovenci. Nemščina je postala izključni jezik uprave, odstranili so vse dvojezične krajevne napise, ki so obstajali še iz časa monarhije. Vlada ni izvajala obveznosti iz mirovne pogodbe, kar se tiče Slovencev. Do konca ni bilo rešeno manjšinsko vprašanje.

V tem času se je morala umakniti iz Avstrije vrsta koroških Slovencev, med njimi skoraj vsi učitelji in mnogi duhovniki (Meško). Nemški nacionalisti so s silo preprečili več slovenskih kulturnih prireditvev. Prišlo je celo do poskusov uboja znanih Slovencev (Valentin Lempel je zaradi poškodb umrl). Pred plebiscitom je bila ustanovljena Karntner Heimatdienst — nemška nacionalistična organizacija, ki je po zmagi delovala naprej. Imela je predvsem dva cilja: naseljevanje nemškega življa pod Karavankami ter je zagovarjala tim. Vindišarsko teorijo (da Korošci niso Slovenci, pač pa člani drugega naroda). Poleg tega so si prizadevali ločiti koroške Slovence na dva dela — na Slovence in „domovini zveste Windische“.

Prepovedali so Politično gospodarsko društvo in skušali uničiti tudi Slovensko prosvetno zvezo, kar pa se jim ni posrečilo.

Leta 1922 so je manjšina pritožila na Društvo narodov, ker so ovirali delovanje nekaterih privatnih slovenskih šol. Medtem ko je bilo leta 1890 še 92 dvojezičnih šol, leta 1936 pa jih je bilo le 67.

Na Koroškem je ostal le en slovenski učitelj, drugi pa je bil nastavljen šele leta 1925, a to na severnem,

nemškem delu dežele. Od leta 1936 ni bilo med Slovenci na Koroškem nobenega slovenskega učitelja več. Pač pa so oblasti nastavile več nemških Kočvarjev.

Leta 1927 je delovalo še 46 društev, katerih število se je počasi nizalo.

Največja in najvažnejša organizacija, Mohorjeva družba, ki je pred vojno zalagala vso Slovenijo z knjigami, se je morala umakniti v Jugoslavijo, na Prevalje in nato v Celje. Njene knjige niso smele prihajati na Koroško.

Gospodarska zaostalost Koroške je povzročila, se je moral velik del slovenskega pririrastka preseliti v ZDA ali Nemčijo.

Edina delavnost, ki je narasla, je bila Zveza katoliških zadrug.

Ko so nacisti priključili Avstrijo v reich, so odpadla vsa manjšinska določila, ki jih Avstrija sicer ni do kraja uveljavila, a so vsaj formalno eksistirala.

Leta 1939 je potekalo ljudsko štetje. Vprašanje narodni pripadnosti je poleg nemške in slovenske jezikovne pripadnosti obsegalo še „windisch“. Vendar je značilno, da so na Koroškem našli več Slovencev kot štetja v avstrijski republiki. Našteli so 44.000 Slovencev.

Odpravili so nacisti tudi utrakvistično šolstvo (67 šol z 10.000 učenci), izginila je celo latinica (ostala je germanska gotica) Slovenska besedila naj bi izginila celo s pokopališč. Prgnali so s Koroške predsednika in podpredsednika Slovenske prosvetne zveze. Temu so se pridružile tudi aretacije znanih Slovencev, med njimi Valentina Poljanca, nekdanjega deželnega poslanca, ki je v zaporu tudi umrl — baje so ga nacisti v zaporu zastrupili.

90. obletnica župnije v ZDA

Slovenska skupnost v mestu Fairfield v ameriški zvezni državi Connecticut je svečano proslavila 90. obletnico ustanovitve župnije Sv. Križa. Proslave se je med drugimi udeležil tudi ljubljanski pomožni škof Alojzij Uran, ki je vodil mašo, ob sodelovanju predstavnikov Bridgeporta, newyorškega patra Krizologa in župnika Milana Dimiča.

Za ustanovitev slovenske župnije v Connecticutu je med drugimi najbolj zaslužen frančiškanski pater Kazimir Zakrajšek, ki je pred 87 leti ustanovil tudi slovensko cerkev na Manhattanu. Župnija Sv. Križa je bila ustanovljena leta 1913 v Bridgeportu, kamor se je v začetku 20. stoletja preselilo okrog 600 Slovencev iz New Yorka, večinoma Prekmurcev.

Prvi slovenski župnik je leta 1913 postal Mihael Golob,

PISALI SMO PRED 50 LETI

KONCERTNI NASTOP FRANJE GOLOB

Zadnji koncert je imel Igor Markevič, londonski dirigent in Rus po rodu, v teatru Broadway dne 9. julija, na katerem je nastopila kontraaltistinja Franja Golob. Izvajala je Dal-lapiccole Canti di Prigonia, Riharda Straussa Le burgeois Gentilhomme in Brahmsovo Rapsodio.

S kakšnim aplavzom je dvatisočglava množica klicala Golobovo na oder po koncertu! Buenos Aires musical je o njej pisal: „Izredno muzikalna pevka, ki razpolaga s toplim in ekspresivnim glasom“. Koncert je prenašala radijska postaja Splendid.

BŠ

SLOVESNA ZADUŠNICA

Na 30. dan smrti pok. prelata dr. Odarja je bila v kapeli na Belgrano slovesna zadušnica z libero. Opravil jo je župnik Anton Orehar, na koru pa je pel moški zbor Gallus.

Žalnega opravila so se udeležili številni člani slovenskih društev. Društvo Slovencev so zastopali odborniki s predsednikom ing. Mozetičem na čelu, Svobodno Slovenijo pa je zastopal Miloš Stare.

JUBILANTA

V župni cerkvi sv. Julije bo imel srebrno mašo Stanko Škrbe. Rojen je bil v Žužemberku, deloval v Mengšu, Novem mestu in Ljubljani. V Argentini je najprej deloval v Tucumanu, nato je prišel k sv. Juliji.

Drugi jubilar je Pavle Masič, šestdesetletnik. Začel je delovati v Šentpeterski Prosveti in Orlu. Vstopil je v železniško službo in prišel na železniško ravnateljstvo v Ljubljani, kjer je vodil preiskave nezgod. Slov. ljudska stranka ga je poslala v ljubljanski občinski svet. Izvoljen je bil za poslanca v Beograd. Leta 1945 je bil tudi član slovenskega parlamenta na Taboru.

V Argentini je zaposlen pri društvu Slovencev. Je tudi predsednik Družabne Pravde.

SDO

Na novih volitvah so bile izvoljene za predsednico Katica Kovač, podpredsednica Vera Kokalj, tajnica Francka Krajnik, blagajničarka Francka Strah, odbornice pa Pavči Maček, Olga Prijatelj, Sonja Čop, Lenčka Zupan, Tinca Glavan, nadzornici pa Zdenka Gornik in Martina Maček.

CORDOBA

Malo nas je tu, komaj dva ducata z vsemi prirastki. Vsako prvo nedeljo se pripelje med nas požrtvovalni g. Levstek. Naš pevski zbor lepo prepeva pod vodstvom Milana Grdina. Tudi v gospodarskem oziru imajo že trije svojo streho, četrti pa si jo postavlja zdaj.

Svobodna Slovenija št. 25, 25. junija 1953

OSEBNE NOVICE

Rojstvo. 20. junija se je rodil Boris Čeč, sin Matjaža in Marije roj. Zurc.

Čestitamo!

Smrti. Umrli so: v San Francisco Solano Polde Avguštin (74), v Capitalu Feliks Trpin (79) in v Olivosu Anton Truden (81).

Naj počivajo v miru!

ki ga je leta 1950 nasledil Andrej Farkaš. Po tragični prometni nesreči ga je leta 1969 nasledil Alojzij Hribšek, ki je vodil župnijo do začetka 90. let prejšnjega stoletja. V njegovih časih je prišlo do preselitve župnije iz Bridgeporta v Fairfield, kjer je bila leta 1972 posvečena nova cerkev. Hribška je nasledil sedanji duhovnik Milan Dimič. Z Dimičem se kot kaže zaključuje tradicija slovenskih župnikov pri Sv. Križu, saj ga bo konec junija nasledil duhovnik irskega porekla Kevin Fitzpatrick.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Valentín B. Debeljak / Proprietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Alojzij Rezelj / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar / debeljak@netizen.com.ar

Glavni urednik: Tine Debeljak ml. / Za Društvo ZS: Alojzij Rezelj / Sodelovali so še: Tone Mizerit, Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Marko Kremžar, Ivana Tekavec, Franci Sušnik, Jernej Tomazin, Saši Urbančič. / Mediji: STA, Demokracija, Radio Ognjišče.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 70, pri pošiljanju po pošti pa \$ 95; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953 - E-mail: vilko@ciudad.com.ar

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
 Cuenta N° 7211
 R. Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

MALI OGLASI

TURIZEM
Bungali v Bariločah. - Bungali ILIRSKA nudijo 3-sobna stanovanja z vso opremo, vse leto po odlični ceni. Tel. **02944-441814**. E-mail: **ilirska@bariloche.com.ar**

Letalske karte, rezervacija hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu
H. Yrigoyen 2742 - San Justo
 Tel. 4441-1264 / 1265

ADVOKATI
Dr. Vital Ašič, Odvetnik Paraná 830, 5.nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: **estudioasic@cpaci.org.ar**

DOBOVŠEK Č asociados odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: **jdbovsek@perseus.com.ar**

dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@sfnat.com.ar

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvjetniki - ponudnik, torek, petek od 16. do 20. - Tucumán 1455 - 9. nadstr. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Av. Corrientes 1250, 5° F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

DAROVALI SO
Za Rožmanov dom je družina Hribar darovala 50 pesov namesto cvetja na grob pok. Slavcu Smoletu. Bog povrni!

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI
24. junija 2003
1 EURO 233,15SIT
1 U\$S dolar 203,80SIT

*Pred dvanajstimi leti smo Slovenci dobili svojo državo.
 Zato bomo skupaj slavili*

PRAZNIK SLOVENSKE DRŽAVNOSTI

v soboto, 28. junija 2003 v Slovenski hiši v Buenos Airesu

ob 19. uri sv. maša za vse pokojne in žive slovenske javne delavce
 ob 20. uri slavnostna akademija v dvorani in prijateljska večerja

*Vstopnice por \$ 15.- v predprodaji v Slovenski hiši in pri predsednikih slovenskih Domov.
 Pravočasno lahko tudi rezervirate nakaznico na tel: 4636-0841*

Vsi rojaki prisrčno vabljeni!

MOŽNOSTI PLAČEVANJA

Članarino Zedinjene Slovenije in naročnino Svobodne Slovenije lahko poravnate:

V INOZEMSTVU:

- po pošti z **bančnim čekom** (prosimo, da ne pošiljate osebnih čekov) na ime Antonio Mizerit.

V ARGENTINI:

- v **društveni pisarni v Slovenski hiši** (v pesih, pataconih, lecopih ali čekih na ime Eslovenia Libre);
- po **poverjenikih**;
- s **poštno nakaznico (giro postal)** na ime Eslovenia Libre;
- **naložba v Banco de Galicia**:
 - po omrežjih Banelco ali Link;
 - po Internetu-Home Banking.

Za transference boste rabili naslednje podatke:
 Titular de la cuenta: Matias Cec; DNI: 25537990; CUIT: 23-25537990-9; número de caja de ahorro en pesos: 4899965-1/037-6; CBU (clave bancaria uniforme) 00700375-30004899965160. Ko naredite transference, prosim, sporočite nam po telefonu ali pošti.

Za vso podporo že vnaprej Bog povrni!
Uprava Svobodne Slovenije

Naš dom **San Justo**

*"Blagor vam, ki zaradi pravice preganjanje trpite:
 Nebeško kraljestvo si pridobite!"*

DOMOBRANSKA PROSLAVA

v nedeljo, 29. junija po slovenski sveti maši

Polaganje venca in molitev za pokojne pred spomenikom Franceta Balantiča. Spominska akademija v dvorani:

- Slavnostna govornica: gđc. Angelca Klanšek
- Odrski prikaz: Obred v počastitev slovenskih mučencev ob obletnici množičnega pokola domobrancev

Obiska v Severni Ameriki

ŠPACAPAN V KANADI
 Državni sekretar na zunanjem ministrstvu ter direktor urada za Slovence v zamejstvu in po svetu Črtomir Špacapan je v potoval v Winnipeg v kanadski provinci Manitoba, kjer je začel obisk pri kanadskih Slovencih. Tam se je srečal s predsednikom Slovensko-kanadskega društva Winnipeg Brankom Maligcem ter obiskal prostore Slovensko-kanadskega kulturnega društva, kjer ga je sprejel predsednik društva Stan Majowski. Špacapan je nadaljeval obisk v Ottawi, nato v Montrealu pa v Torontu in okolici, kjer prebiva največ kanadskih Slovencev.

V Ottawi se je Špacapan med drugim sešel z državno sekretarko za multikulturalizem Jean Augustine in drugimi. Sprejel ga je tudi častni generalni konzul Slovenije Jože Slobodnik, ki je v prostorih

Alojzijeva proslava

V nedeljo, 6. julija

ob 16. uri sv. maša v cerkvi Marije Pomagaj in poklon padlim junakom.

V dvorani otroška igra:
Pavliha noče v šolo
 v izvedbi Rožmanove šole.
 Režija: Diana Truden
 Vstopnina: odrasli \$ 3.-, otroci \$ 1.-

Vsi lepo vabljeni!

OBVESTILA

SOBOTA, 28. junija:
Praznik slovenske državnosti v Slovenski hiši.

NEDELJA, 29. junija:
Spominska proslava v Našem domu v San Justo, po sv. maši.

Procesija sv. Rešnjega Telesa v Don Boscovem zavodu v Ramos Mejia ob 15.30.

SOBOTA, 5. julija:
Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 6. julija:
Alojzijeva proslava slovenskih šolskih otrok, ob 16. uri v Slovenski hiši.

ČETRTEK, 10. julija:
Redni sestanek Zveze slovenskih mater in žena ob 16.30 v Slovenski hiši. Razgovor z Lučko Jereb Oblak.

SOBOTA, 12. julija:
Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 13. julija:
Obletnica doma in mladinski dan v Slovenskem domu v San Martinu.

PETEK, 18. julija:
Seja Medorganizacijskega sveta, ob 20. uri v Carapachaju.

SOBOTA, 19. julija:
Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 20. julija:
Srečanje molilk in molilcev Živega rožnega venca, v Slovenski hiši.

Grmiča slavijo

V Mariboru so praznovali 80 let pomožnega mariborskega škofa dr. Vekoslava Grmiča. Govornik Marjan Žnidarič opozarja, da je iz Grmičevih del moč razbrati razliko med njim in uradno slovensko cerkvijo v mnogih pogledih na vero, človeka, filozofijo, moralo (torej tudi s katoliško moralo!!!), etiko in ekologijo.

Po besedah Žnidariča Grmič označuje slovenski odpor proti okupatorjem kot eno najpomembnejših obdobij v dosednji slovenski zgodovini.

Tako Grmič zavrača tudi množične poboje nasprotnikov NOB (ne pravi protikomunizma!) po osvoboditvi in pravi, da je to bil zločin, kajti s smrtjo so plačali ceno oboroženega boja zoper OF in antifazišem (torej smo bili fašisti in proti narodni!!!) predvsem najmanj odgovorni, saj so se resnični krivci pravočasno umaknili na varno. Torej smo emigranti zanj še vedno izdajalci!

Kot smo pred kratkim brali, imajo Grmiča v Udbi zaznamovanega kot rednega sodelavca UDBE, zloglasne komunistične in ubijalske državne tajne policije.

konzulata organiziral pogovor o vlogi Slovencev v izseljenstvu s predstavniki vseh slovenskih društev in organizacij južnega Ontario. Pred odhodom v Slovenijo je bilo v nedeljo v Hamiltonu slovesno odkritje spomenika slovenskim rudarjem.

DELEGACIJA KOMISIJE DZ V ZDA
 Po drugi strani pa se je delegacija komisije državnega zbora za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu mudila na obisku v ZDA. Delegacija je pod vodstvom predsednika komisije Franca Pukšiča (SDS) obiskala Slovence v Clevelandu, Chicagu in New Yorku, in sicer slovenska društva, katoliške župnije in podporne organizacije, ki so ključnega pomena za ohranjanje narodnostne identitete Slovencev v ZDA.

Obisk je pomemben zaradi ohranitve že vzpostavljenih stikov s Slovenci v ZDA. Tam živi od 250.000 do 300.000 ljudi slovenskega porekla.

*Vemo, da bo On, ki je obudil Kristusa, tudi nas z Jezusom obudil.
 Sv. Pavel, Kor. 141*

Sporočamo, da je v starosti 85 let, dne 16. junija zaspal v Gospodu naš dragi mož in brat

ANTON ŠUŠTERŠIČ

Zahvaljujemo se vsem za obiske in pomoč v času bolezni, za vse molitve in izraze sožalja ter spremstvo na zadnji poti. Posebna zahvala pa še gg. prelatu Juretu Rodetu in župniku Toniju Bidovcu za obiske, pogrebne molitve v Rožmanovem domu in na pogrebu.

Žalujoči:
 žena **Nerina** s sorodniki;
 sestra in bratje: **Milka, Božo, Marjan, Janez** in sorodniki.

Buenos Aires, San Carlos de Bariloche, Slovenija

ZA SMEH

Kako policaji nabirajo mučijo tako dolgo, da izda gobe? Kje so preostale.
Ko najdejo prvo, jo